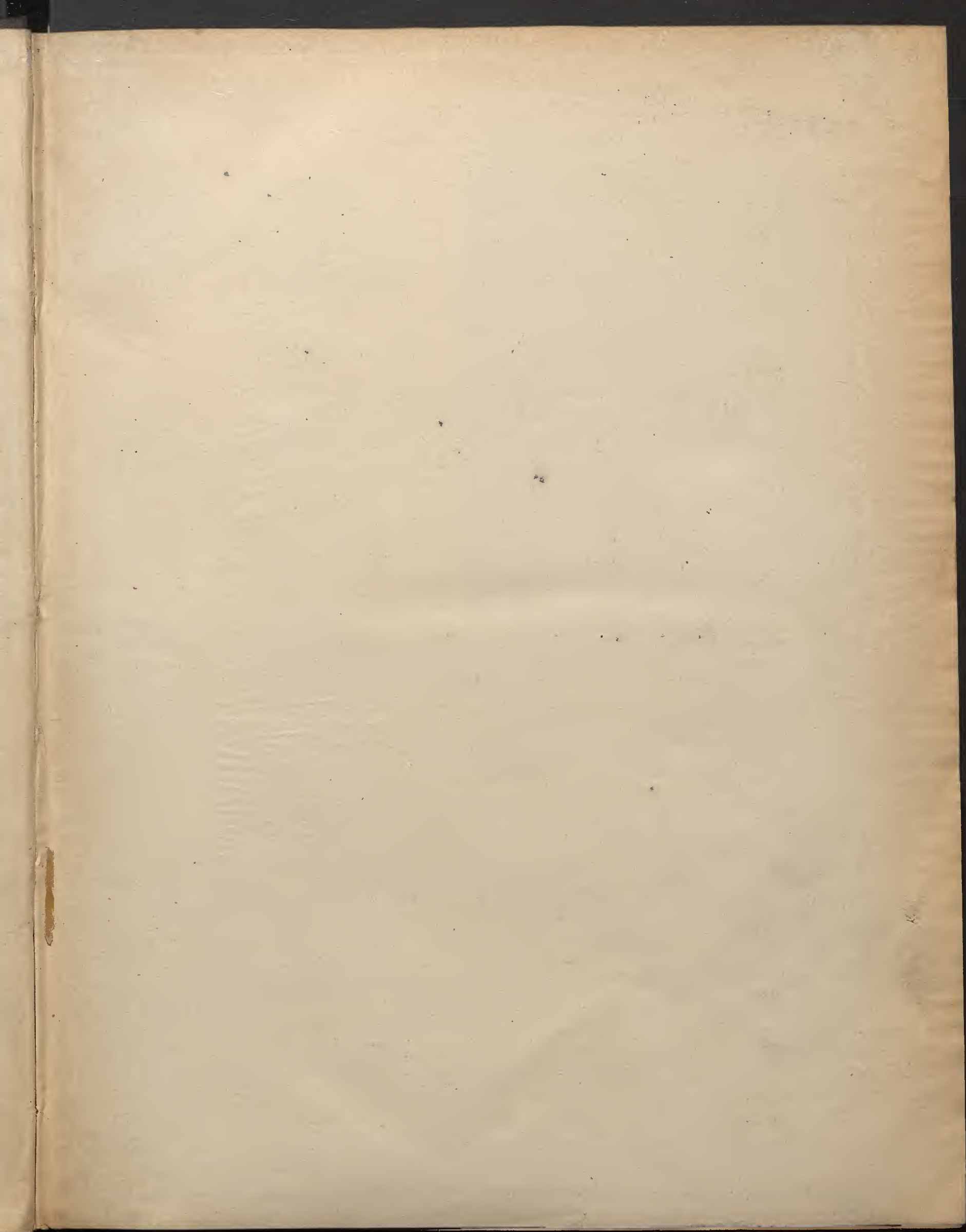
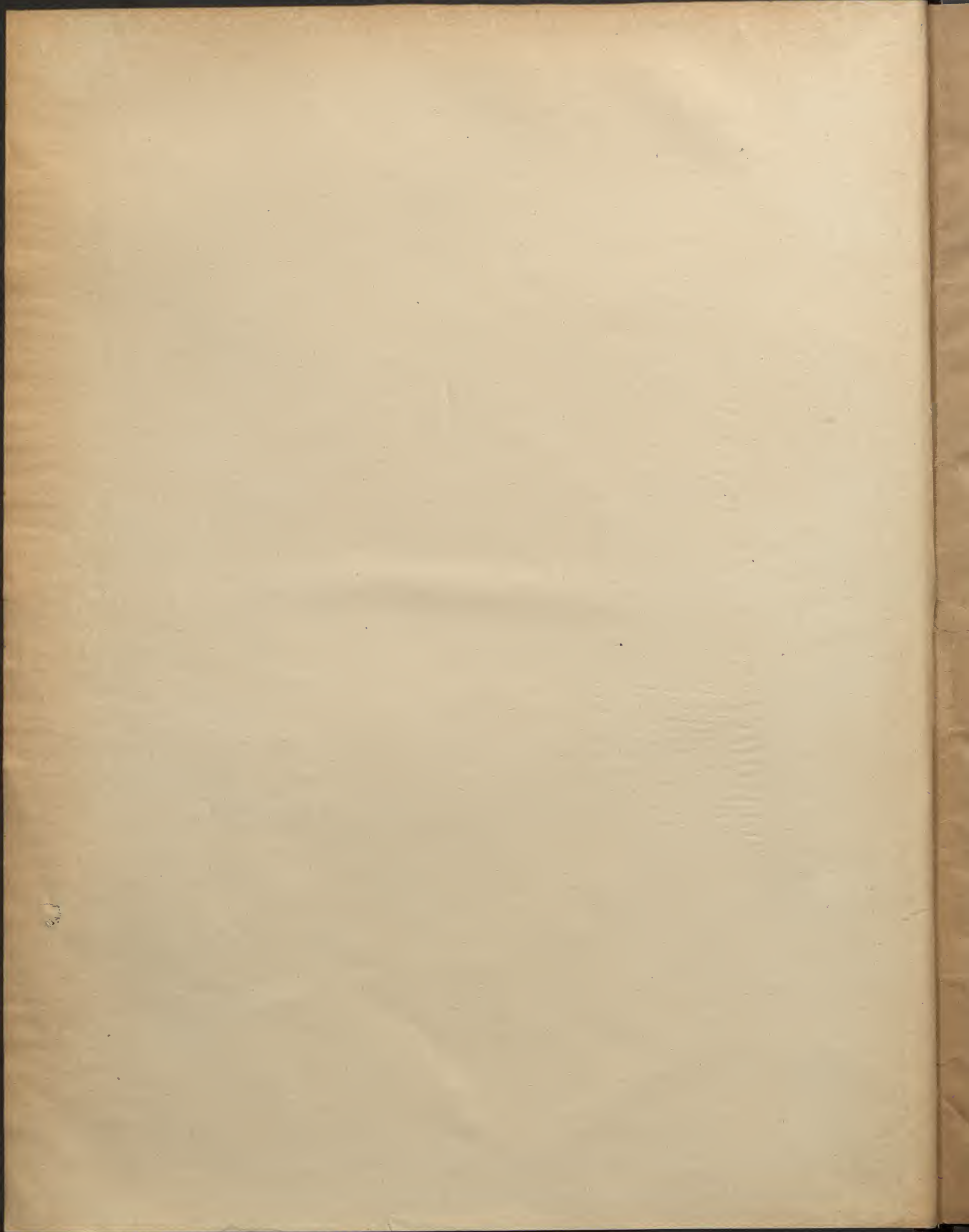

459-60
L III-3

Խմբագրութիւն եւ խմբագրատուն
ԹԻՖԼԻՍ Օլգինական փող.
տ. №31/33(Ձինւորական նահան-
գական դատարանի և Օլգինսկի
ինստիտուտի հանդէպ), բաց են
ամեն օր (րացի կիրակի եւ տօն
օրերէն) առ. 10 ժ. մինչև 2 1/4
կէս օրէն յետոյ: Անձնական
տեսակցութիւն խմբագրի հետ
երեւաբքի և ուրաք
առ. 11-12 ժ.
Տեղեւոն № 282.

№ 1

XIII տ.

1902

ՅԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆԵՐ ԸՆ-
դունում են ամեն լեզուով տո-
ղը, 1/3.ական Տարազի, վերջին
երես 25 կ.մանրատառ (պետիս).
Իլլուստրատիւնում նոյն տողը
1 բ.: ձառ անգամ կրկնող
յայտարարութիւնները առան-
ձին համաձայնութեամբ:
Օտարաբաղադրիք պիտի դիմեն
ТИФЛИСЬ. Редакция „ТАРАЗ“.
Tiflis (Caucase)
Redaction du journal „TARAZ“

Հայոց բարեգործական ընկերութեան օգտին

Թիֆլիսի ժողովարանում
Յունւարի 20-ին

Լինելու է ՊԱՐԱՆՆԵՐԻՍ կոտիլիոնով

Պարերի ժամանակ
T H E P A A U S E

Ձ աւելցնող, որին կըմասնակցեն ռ. ռ. Գարունիա-Յագարեւի եւ Սպենդիեռեան, պ. պ. Մա-
մաջան, Միսաղեան, Մանդիկեան, Կարապետեան, Տէր-Մկրտչեան եւ ժողովրդական աշուղ
Ջիւանին:

Սկիզբն է երեկոյեան ժամը 9 1/2-ին

Մուտքն է 2 ռ. 10 կ.

Thepaause-ում մասնակցել ցանկացողները վճարում են առանձին 30 կոպ.
Տոմսակները ծախւում են իշխ. Մ. Թումանեանցի (Барятинская № 8) և ժողովարա-
նի շփեցարի մօտ:

Բացւած է 1902 թ. բաժանորդագրութիւնը

XX ԱՂԲԻԻՐ XX տ. և XIII տ. ՏԱՐԱՆ XIII

ամսագրի և շաբաթաթերթի
Հրատարակում են նոյն ուղղութեամբ և աշխատակիցների մասնակ-
ցութեամբ

12 №№ պատկերազարդ ԱՂԲԻԻՐ ամսագիր

12 №№ Պարիզի մոդաներ

12 №№ Առողջապահական

12 №№ Իշխուտրասիոն

50 №№ Գրական - գիտական

քննադատական

ՏԱՐԱՆ

ՊԱՏԿԵՐԱԶԱՐԴ

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ

ՊՐԷՄԻԱ, 2ֆեադ բարեկենդան.

Տարեկան բաժանորդագրինը 10 ռ., արտասահման 18 ռ. կամ 50 ֆր.
ապառիկ կամ մաս-մաս վճարող բաժանորդագրութիւն չէ ընդունում:
ԱՂԲԻԻՐ ամսագրի տարեկան գինը 3 ռ. ՏԱՐԱՆԻՆԸ—6 ռ. ՊՐԷ-
ՄԻԱ, ԻԼԼԻԻՍՏՐԱՏԻՐՈՆ, ՊԱՐԻԶԻ ՄՈԴԱՆԵՐ և ԱՌՈՂՋԱՊԱՆԱԿԱՆ
ստանում են Աղբիւր և Տարազ միևնոյն հասցէով ստացող բաժա-
նորդները:

Հասցէն՝ ТИФЛИСЬ. Редакция иллюстр. жур. АГБУРЪ. ТАРАЗЪ.
TIFLIS (Caucase) Redaction des jour. AGBUR et TARAZ.

Խմբ.-Հրատ. ՏԻՖԼԻՍԻ ՆԱԶԱՐԵԱՆ

ՀԱՅԻ ՊԱՆԱՆՔ

Արջք օրհասականք
Հզօրագոյնս կուինս:
Եղիշե

Գերեզմանների սիրահար, հոգե-
հանգստների համառ գլխապատառ լի-
նող հայը, մինչև այսօր էլ իր սպա-
սաւորներից զոհեր է պահանջում:
Կեանքը հաշին անտանելի է, նա
գիական է սիրում, շուրջը աւերակներ
է միշտ կամենում տեսնել, որպէս զի
անդադրում ողբաց իր դարևոր վիշ-
տը:

Վայնասուն, սպառնալիք է կար-
գում մեզ հայը. նա պահանջում, հը-
րամայում է, որ չըհամարձակենք
ընդհատել մեր թերթերի կեանքը,
բաց մի վայրկեան չի մտածում, թէ
միևնոյն է այսօր եթէ չընդհատել մեր
կամքով, վաղն անշուշտ ընդհատելու
է, երբ կտուրի մեր կեանքի թերթ:

Հային ասում ենք դրէք ձեր հաս-
տատութիւններն այնպիսի հողի վը-
րայ, որ երբէք անհատից կախաձ
չըլինին նրանց չարտաւութիւնն ու
բարգաւաճումը. նա մեզ պատասխա-
նում է. այդ ձեր գործն է, ինչպէս
կուզէք արէք, միայն թէ ձեր ըս-
տանձնած գործը փուլ չըկայ: Նա
մինչև անգամ մեզ կարեկցում է,
խորհուրդ է տալիս, մեծամեծ ծախ-
սեր չանել, խնայող լինել, թէկուզ
մի բան պակաս, միայն թէ նրանք
չըդադարեն: Ուրիշ խօսքերով հային
տանելի է կիսակենդան կեանքը, ան-
դամարոյժը...

Այդպէս մենք համաձայն չենք,
երկուսից մէկը՝ կամ կեանք, այն էլ
առողջ, զարթ, բարգաւաճ կեանք
և կամ թէ մահ:

Բաց քանի որ, չընայած փիղիքա-
պէս մեզ անգոր լինելուն, այս տարի
էլ ստիպւած շարունակում ենք մեր
գործը, ուստի մենք չենք կարող շա-
րունակել կիսատ, թերի, այլ ընդհա-

կառակ պիտի լինին նրանք աւելի բարգաւաճ:

Մահից չենք սարսափում. մեզ համար միևնույն է մի փոքր երկար ապրել, թէ կարճ: Բայց ափսոսում ենք, որ մեր մահով մի կանգուն ազգային հաստատութիւն նոյնպէս պիտի փուլ գալ:

Եւ ինչպէս հանգուղ մոմը իր լոյսը վերջին վայրկեններում աւելի է տարածում և աւելի բորբոքում, այնպէս այսօր էլ մենք բորբոքւած եռանդով, անկեղծ պատրաստականութեամբ շարունակում ենք մեր գործը, մինչև որ ինքն իրան կրկտրի մեր կեանքի թելը:

Աւելորդ չենք համարում խտապահանջ հային գեկուցանել և այն, որ մինչև առաջիկայ տարին մեր թերթերի նիւթական ապահով է, անկախ նրանց բաժանորդագնից ու նրանք կը հրատարակւին ոչ միայն շատ կանոնաւոր այլ և ճոխ:

S. Ն.

Գեղարւեստ

Թատրոն, երաժշտութիւն

Տօնական ներկայացումներից յետոյ սկսեցին ընդհատուած բենեֆիսները: Առաջինը պ. Բորիսենկօինն էր յունւարի 8-ին, որ իր ներքին և արտաքին բովանդակութեամբ փայլուն էր թէ հասարակութեան համար և թէ բենեֆիցիանտի:

Չորրորդ սեզոնն է, որ երգում է Բորիսենկօն Թիֆլիսում և օր օրի վրայ աւելի է ընդարձակւում նրա շարժողների շրջանը: Ի՞նչի մէջն է կայանում նրա առաւելութիւնը: Միթէ նա չ'իրաւի մի եզակի տենոր է: Ի հարկէ ոչ: Ամենից առաջ պ. Բորիսենկօ արտիստ է խօսքի լայն իմաստով, ապա նրա տենորը քնքոյշ է, հարթ, մշակւած, սահուն են ելեւջները, որ երբեմն տարաբախտաբար միմեանց վրայ յաճախ երգելուց, անշուշտ յօգնում է և կոկորդալին լինում

ձայնը: Վերջին միակ պակասութիւնն ունի պ. Բորիսենկօ, բայց եթէ այդ էլ չունենար, նա սկի Թիֆլիս էլ չէր մնալ, որ իսկապէս կորուստ կըլինէր մեր բեմի համար, նա մանաւանդ եթէ ի նկատի ունենանք, որ լաւ տենորներ այժմ շատ հազաւորուտ են ոչ միայն Ռուսաստանում, այլ և Աւստրալիայի նշանաւոր շատ քաղաքներում:

Երեկոյթը կազմւած էր բացի «Բոհէմ» սքանչելի օպերայից, որ անցաւ շնորհիւ լաւ անսամբլի շատ աջող, և կոնցերտային մասից ու բալետից:

Ներկայացումը տօնական էր և եթէ ընդմիջումները շատ կարճ լինէին ու հանգէսը չը վերջանար այնքան ուշ, տպաւորութիւնն ու հաճոյքը լիովին կըլինէին:

Կոնցերտին մասնակցեցին տ. տ. Բրոնսկայեա, Լենսկայեա, պ. պ. Բորիսենկօ և Կամիոնսկի:

Ծափահարութիւններ, օւստիօններ, գոչնգոչն թղթերի վրայ տպագրւած գովասանք Բորիսենկօին, որ վերելի օթեակներից հեղեղում էին հասարակութեան, անթիւ ու անհամար դափնեայ պսակներ, անուշաբոյր ծաղիկներից քնարներ, թանգագին դոհարեղէններ, արծաթեղէններ, զանազան սիւնիւններ, ընծաներ՝ բենեֆիցիանտին ապացուցեցին, որ նա սիրւած է երաժշտասէր հասարակութեան բոլոր կուսակցութիւններից:

Ամսոյս 15-ին երեքշաբթի պ. Արսկու բենեֆիսն էր երգելու են «Կարմէն»: Պ. Արսկի կուլիսների ետև աշխատաւորներից է, որի գործը թէև չէ տեսնւում հասարակութիւնը, բայց անշուշտ մբռնում է նրա պատասխանատու դերը և ամեն տարի իր ներկայութեամբ նրա բենեֆիսին լցնում թատրոնը: Օպերայի ընթրութիւնն էլ առհասարակ է, որ հասարակութիւնը այս տարի էլ գոհ կըմնայ Արսկու բենեֆիսից:

Tigo

Թափուղ տեղեւներ

Նոր տարին հայերի համար բացւեց նոր կոտորածով. Մուշում դարձեալ սպանութիւններ. հայ զինեալ մի խմբակ էլ իր վրէժն առել է թիւրք ժանդարմներից՝ սպանելով մի սպայ և երկու ստորին աստիճանաւորներ:

Լոնդոնում ճառեր են արտասանւում խաղաղութեան դիմակի տակ: Անգլիայի և Պարսկաստանի սերտ յարաբերութիւնների մասին են խօսում, ուշադրութեան առնելով Ռուսաստանի հզօր ազդեցութիւնը այդ երկրում:

Ճառախօսներից մէկը աշխատում է հաւատացնել, իբր թէ Անգլիան Ռուսաստանի հետ անսպասան համաձայնութիւն ունի ասիական բոլոր գործերի վերաբերմամբ. Իսկ մի փոքր յետոյ, թէ ինչ Անգլիայի համար Պարսկաստանն է, միևնույնը Գերմանիայի համար Թիւրքիան է. ապա թէ Անգլիան երբէք ծռու աչքով չի նայել Գերմանիայի վրայ Եփրատի հովիտներով երկաթուղու գիծ անցկացնելու վերաբերմամբ և վերջինս էլ նոյն կերպ է նայում Անգլիայի վրայ, որ Պարսկաստանում երկաթուղիներ է շինում:

Այդ բոլորը շատ լաւ, բայց մի հարց. արդե՞ք ինչի մէջն է կայանում Անգլիայի Ռուսիայի հետ ասիական բոլոր գործերին վերաբերեալ համաձայնութիւնը. Արդե՞ք հոետօրը Մանչուրեան ունի միայն ի նկատի. Պարսկաստանն այսօր աւելի է ռուսական երկիր քան Մանչուրեան և հազիւ թէ միորեք քաղաքական ձևակերպութիւն կարողանայ ջլատել Ռուսաստանից Պարսկաստանը:

Տաճկահայաստանի մասին շատ են թարգմանութիւններ կան. բայց մնացել է արդե՞ք կենդանի տաճկահայը:

Մ. Ա. Հ. Ո. Ղ. Ժ. Ա. Մ. Ե. Բ.

Մինչև չորհրդէնք Թիֆլիսում տաք, կատարեալ գարնանային օրեր էին: Ամսոյս 7-ից եղանակը սաստիկ քամիների պատճառով, ցրտեց. լեռների վրայ մեծ ձիւն է նստել: Այժմ թէև պայծառ և արեգակնային են օրերը, բայց դիշերները սառնամանիք է անում:

—Քաղաք. վարչութեան անդամ վերստին ընտրւեց պ. Ե. խոսրովեան, որ 18 տարուց ի վեր բարեխղճութեամբ կատարում է այդ պաշտօնը:

—Զուբալով Թիֆ. վրայ դրամատ. ընկ. նւերել է 1000 ր.

—Երևանցի Թիֆլիսաբնակ Ներսէս Թալիբեան յունւարի 8-ին վախճանեց: Ասում են 150 հազար ռուբլու իր կարողութիւնը հանգուցեալը կտակել է Երևանի հոգ. դպրոցին և Հովիթսիմեան օրիորդաց գիմնազիային: Ասում են նոյնպէս, որ կտակը դեռ վաւերացրւած չի կարելի համարել և ուրիշ շատ ասէկոսէներ: Լաւ էլ անում են: Մինչև երբ հայր իր ձեռքով, իր կենդանութեան ժամանակ չը պիտի բարի գործ անէ՝ այլ թողնէ, որ իր կտակակաւորներն անեն:

—Բաթումում մտադրութիւն կայ մի թատրոն կառուցանելու, որ պարունակէ մէջը 1000 հոգի: Կազմւած է այս մասին յանձնաժողով:

—Բագուայ նաւթարդիւնաբերողների համաժողովը քաղաքականութեամբ 56 ձայնով ընդգէտ 39-ի, ընդունել է արքունի կապալարումը մասնավճարով կատուցանել: Կառավարութեան բոլոր ներկայացուցիչներն էլ, մէկի բացառութեամբ, մասնավճարի կողմնակից են եղել այդ քաղաքականութեան:

Ե Կ Ե Ղ Ե ց ա Կ ա Ն

Ջրօրհնեաց հանդէսը մեծ շուքով կատարեց և այս տարի. հանդիսակատարը գերապ. Գարեգին եպիսկոպոս Սաթուհեանն էր: Վանքի տաճարը և բակը լի էին անհամար աղօթողներով: Հանդիսից յետոյ առաջնորդարանում սովորական շնորհաւորողների ընդունելութիւն էր:

— Յունւարի 4-ին Թիֆլիս ժամանեց Վրաստանի նոր էկզարխ Ալէքսէյ արքեպիսկոպոսը. նորին Բարձր սրբազնութեան ընդ առաջ է գնացել երկրիս Իշխան Կառավարչապետի կողմից նրա դիւանի գործավար պ. Օսէցցի: Երկաթուղու կայարանում դիմաւորեցին Թիֆ. նահանգապետը, բերդապահը, ազնականութեան պարագլուխը, քաղաքացիները պաշտօնակատարը, ոստիկանապետը, յունադաւան հոգեւորականութիւնը. հայ հոգեւորականութեան կողմից գեր. Մամբրէ վարդապետը և այլն: Բ. սրբազնութիւնը չատուկ կառքով կայարանից դիմեց Սիօնի տաճարը. Իշխան Կառավարչապետի հեծեալ պահանորդախումբը և մի վաշտ ժանդարմներ ուղեկցում էին կառքին: Տաճարի առաջ համբարները կանգնած էին իրանց դրօշակներով, իսկ փողոցները լիքը ժողովուրդով: Սիօնում զինուորական և քաղաքացիական բարձր աստիճանաւորներն էին հաւաքւած: Գոհացողական կարճ մաղթանքից և ժողովրդին օրհնելուց յետոյ Բ. սրբազան էկզարխը թափօրով մեկնեց էքզարխատունը, ուր ներկայացան նրան բարձրաստիճան անձինք:

Դ Կ Ե Ղ Ե ց ա Կ ա Ն

Ժողովրդ. լուսաւորութեան նախարարութիւնը բացատրել է, թէ արական դիմնագիծներում կին դասախոսողները չեն համարուում իբրեւ պետական ծառայողներ, այլ որոշ վճարով վարձաւճներ:

— Մօտ ժամանակներս առանձին հսկողութեան են ենթարկելու երաժշտութեան մասնաւոր դասատուներին և նրանք, որոնք ցենզ չունենան, զրկելու են երաժշտութիւն ուսուցանելու իրաւունքից:

ՄԱՀԱՅՈՒՅԱԿ

Ե. Լ. ՎԵՂԵՆԷՆ

Յուսահատութիւնը, կիրքը, անխնայ վիճակը «փոքրոգի» մարդկանց չաճախանցանքներ են գործել

տալիս: Վրէժ առնել դաշույնով, դիւնաժողով, կամ հրացանով այդ վայել չէ իսկական մարդուն, այդ փոքրօգութիւն է: Պատասխանատու և ծանր պաշտօն ունէր Ե. Վեղենէնը, տարիներէ ի վեր (1895 թ.) կովկասեան երկաթուղիների կառավարչն էր: Բնական է, որ նա գիտակցաբար յօգուտ իր ստանձնած գործի, կամ անտեղեակ, սխալ հասկացած, կարող էր կարգադրութիւններ անել, որով թէ սրա կամ թէ նրա շահերը կրկնապէս: Կարող էր և այնպէս պատահել, որ իր անունից ստորագրեալները անարդար վճիռ անէին, որով իրաւացին դուրս կըգար մեղաւոր: Բայց տրտուկը, դժգոհութիւնը արտայայտել գնդակով այդ ներքին չէ նորմալ մարդուն, և թշուառ Վեղենէն մահաւան տակնաղում, համարեա հոգեվարդ, ասում են, կտակել է չը պատժել մեղապարտին:

Ե. Վեղենէն յունւարի 3-ին իր բնակարանում երեկոյեան նստած դահլիճում լրագիր, թէ ինչ որ թուղթ է եղել կարդում: Յանկարծ փողոցի միւս կողմից անշատ չարագործ պաքլում է հրացանը և գնդակը պատուհանի ապակին ծակելով, խփում է նրա ձախ ուսակուան և անցնում թոքերով, ողնաշարի մէջ խրոււմ: Քննութիւնից երևում է, որ չարագործը պիտի լաւ հրացանաձիգ լինի. գնդակն էլ շաղաղած է եղել թոյնով: Բժշկական օգնութիւնը անգոր էր և Վեղենէն սարսափելի տունջանքներով վախճանում է:

Հոգեհանգստին ներկայ էին Մեծ Իշխան Նիկողայ Միխայլովիչ, Իշխան Կառավարչապետ Գոլիցին, իր օգնականը, նահանգապետը և շատ բարձր աստիճան անձինք:

Յուղարկաւորութիւնը կատարեց մեծ շուքով, տխուր հանդիսին գլուխ էր անցած Բ. սրբազան էքզարխը,

երկու լի դիակառք պսակներ կային և անհամար բազմութիւն: Դագաղը տանում էին ծառայակիցները: Պատարագից յետոյ մարմինը տեղափոխւեց երկաթուղու կայարան, որտեղից Բալաջարու վրացով ուղարկեց նրա ծննդավայրը—Պետերբուրգ, այնտեղ թաղելու:

Մինչև Բալաջարի ուղղեկցեցին հանգուցեալի ընտանիքին շատերը նրա ծառայակիցներից: Վեղենէն ծնւել է 1853 թ., ճանաչանքի հաղոր. ճեմարանումն է աւարտել ուսումը:

ԱՆՈՒՆՆԵՐԻ ԱՐՃԱՆՆԵՐԻ ՄԱՍԻՆ

Ռ. Պատկանեանին արձան կանգնացնելուն սկզբնապատճառ պ. Գր. Չալխուշեան այժմ էլ նոյն եռանդով կպել է Մ. Նալբանդեանին արձան կանգնացնելու: Աներկբայ ենք աջողութեան:

Գր. Արծրունու արձանի համար լսում ենք, որ սկսել են նորից դրամներ ուղարկել: Յանկալի էր, որ ճշտապահ և օտարների հաշիւների կանտրօլօր «Մշակի» ղեկավարները հաշիւ տալին ազգին, թէ մինչև այժմ ողջան դրամ է ժողոված այս մասին և ում մօտ են գտնուում այդ դրամներն ու ինչ պայմաններով:

Բաֆֆի արձանի համար «Մշակի» խմբագրատան ձեռքով ժողոված դրամները, ինչպէս մասնաժողովը ժամանակին յայտարարեց, չէ գործադրել այդ արձանի համար: Հետագայի է իմանալ թէ ուր են գնացել այդ դրամները:

Ջոպէնին Վարչաւում արձան կանգնացնելու համար Պետերբուրգի կայսերական թատրոնի երգչուհի տ. Բօլսկայեա թույլտուութիւն է խնդրում կառավարութիւնից: Յարգելի արտիստուհու խնդիրը չարգաւած է, միայն չէ թույլատրւած լրագրներում առանձին կոչնագրեր տպագրելու արձանի համար դրամ ժողովելու համար:

ՃԱՆԱԿԱՐԻ. ԿԱՊՈՂԱԿԳՈՒԹԻՄ

Մի քանի տարի սրանից առաջ Ղարաբաղի մոսկաբնակ Եղբ. Ժամհարեաններ խնդրամատոյց էին եղել կառավարութեան, որ թույլատրելի ներանց ընկերական հիմունքների վրայ երկաթուղու գիծը Եւլախ կայարանից տանել մինչև Ջուշի քաղաքը: Կառավարութիւնը թէև սկզբում չէր մերժել այդ առաջարկը, բայց պայմանաժամը կարճ նշանակե-

լով, խնդրատուները անշարժար էին համարել իրանց ցանկութիւնը ի կատար ածելու: Այժմս, Արգոնաւթ լըրագրի ասելով, նոյն Նդր. Ժամհարեանները վերստին խնդրամատոյց են եղել ուր հարկն է, որպէս զի թոյլատրել նրանց կազմել մի ընկ. շահագործելու Աղդաշ-Ջուշի գիծը և ապա շարունակել Ջանգեագուրով մինչև Պարսից սահմանը: Երկաթուղու վրայ պիտի ընթանան էլէքտրիկ տրամաւայներ: Ցանկանում ենք լի ու լի աջողութիւն և շուտափոյթ ի կատար ածումն այդ ըստ ամենայնի բարի և շահաւէտ ձեռնարկութեան: Հռչակաւոր 'Լարաբաղը, Ջանգեագուրը, ճանապարհների խաչառակ դրութեան շնորհիւ բոլորովին թաղել են անշարժութեան մէջ: Այդ հարուստ գաւառները վերստին կենդանութիւն կըստանան, եթէ ճանապարհներ շինւին:

— Սև ծովի եզերքով — Երկատերինագարից մինչև Սուխում երկաթուղու գիծ տանելու խնդիրը վճռած կարելի է համարել: Այդ ճանապարհի կառուցումն էլ է յանձնւելու Վլադիկապոսի ընկերութեան:

Նաւակ խմբագրութեան

Բուրաշխ 3 յունւարի

Անցեալ դեկտեմբեր ամսու 24 ին Բուրաշխի հայ համայնքը կամեցաւ ընտանեկան համեստ կերպով տօնել իմ 42 ամեայ քահանայական ձեռնադրութեանը և 40 ամեայ Բուրաշխում հովիւ կարգւելու յօդեանը: Նշանակեալ օրը յօդեանս շնորհաւորելու եկան ոչ միայն հայք, այլ և միւս ազգութեանց ներկայացուցիչք ևս. նոյնպէս շնորհաւորական հեռագիրներ և ուղերձներ ստացւեցան այլ և այլ հեռաւոր և մերձաւոր տեղերից:

Անձեռնհաս գոյով յայտնել շնորհաւորողներին իմ երախտագիտական զգացմունքս առանձին-առանձին, դիմում եմ պատւական **Տարագ** հանդիսի և դրա միջոցաւ յայտնում եմ բոլորեցունց իմ խորին և անկեղծ գոհունակութիւններս: Սրանում եմ նրանց, աղօթում և ցանկանում ամենտեսակ երկնային և երկրային բարիք:

Դաւիթ առաջ քալ. Եւրապեանց

Լոնդոնի բաւոններում

Այժմ Լոնդոնի մի բանի թատրոններում հանգիստականներին անտրակների Ժամանակ հիւրասիրում են չալով, քաղցրաւենիքով, սուրճով և այլն: Բոլոր հանգիստականները, բացի վերնասուներ (pit) իրաւունք ունին փօխում շքեղ սարքած սեղաններից առաւ վերջինի քաղցրեղէն, թխածք, կարագ, չաչ ու առանձին փաթիկ սեղանների վրայ նախընթիւք անել:

Royal Duchess թատրոնում մինչև անգամ արտիստները անտրակտի ժամանակ այդ կերպիւսով են երգում են ըմաններ, կուպէտներ, իսկ ծառաները մատուցարաններով քաշում են ունկնդիրներին չաչ ու քաղցրեղէն:

ОТКРЫТА ПОДПИСКА НА 1902 ГОДЪ

НА ЕЖЕМЕСЯЧНЫЙ ЛИТЕРАТУРНО-ИСТОРИЧЕСКИЙ ЖУРНАЛЪ

„Вѣстникъ Иностранной Литературы“

Вступая въ ДВѢНАДЦАТЫЙ годъ своего изданія, „ВѢСТНИКЪ ИНОСТРАННОЙ ЛИТЕРАТУРЫ“ попрежнему будетъ неуклонно преслѣдовать поставленную при его основаніи главную задачу — ОБЩЕДОСТУПНОЕ, РАЗНООБРАЗНОЕ, ЛИТЕРАТУРНО-ХУДОЖЕСТВЕННОЕ ЧТЕНІЕ, знакомя въ хорошихъ переводахъ съ лучшими какъ новѣйшими, такъ и классическими произведеніями иностранныхъ изящныхъ литературъ. Вместе съ тѣмъ въ отдѣльныхъ статьяхъ и въ болѣе краткихъ очеркахъ и замѣткахъ, въ „Заграничной хроникѣ“ — „ВѢСТНИКЪ“, внимательно слѣдя за иностранною жизнью во всѣхъ ея характерныхъ проявленіяхъ, будетъ сообщать ОБО ВСЕМЪ НОВОМЪ, ВЫДАЮЩЕМСЯ, ИНТЕРЕСНОМЪ въ заграничной ОБЩЕСТВЕННОЙ ЖИЗНИ, ИСКУССТВѢ, ЛИТЕРАТУРѢ И ИСКУССТВѢ.

Постепенно улучшаясь и увеличиваясь въ объемѣ, все болѣе расширяя свои рамки, давая въ 1898 и 1899 годахъ читателямъ по 5000 страницъ убористаго шрифта, а въ 1900 и 1901 гг. — до 6000 страницъ, „ВѢСТНИКЪ“ и въ наступающемъ ДВѢНАДЦАТОМЪ году своего существованія будетъ попрежнему неуклонно преслѣдовать поставленную при его основаніи задачу и безъ промедленія знакомить читателей со всѣми выдающимися новинками, принадлежащими перу талантливейшихъ представителей иностранныхъ литературъ.

За послѣдніе три года (1899—1901) въ „Вѣстникѣ“, кромѣ цѣлаго ряда статей, очерковъ и стихотвореній, было помѣщено около ТРЕХСОТЪ романовъ, повѣсти, рассказовъ и драматическихъ произведеній.

Поставивъ себѣ, между прочимъ, задачей распространеніе среди читающей публики иллюстрированныхъ классическихъ произведеній знаменитыхъ писателей, „Вѣстникъ“ и въ 1902 году не отступитъ отъ обычая предшествовавшихъ лѣтъ.

По примѣру 1899 и 1900 г., подписчики и въ будущемъ году получаютъ

ТРИ ИЛЛЮСТРИРОВАННЫХЪ ПРИЛОЖЕНІЯ,

изъ которыхъ одно будетъ разослано въ видѣ изданнаго иллюстрированного тома, а два другихъ напечатаны въ „ВѢСТНИКѢ“ съ особою нумераціею страницъ. Отдѣльно расклавное приложение — новый полный переводъ ОВВИХЪ ЧАСТЕЙ безсмертной драматической поэмы гениальнаго нѣмецкаго поэта Гете

— „ФАУСТЪ“ —

со множествомъ иллюстрацій (копій съ гравюръ) Лиценъ-Майера и другихъ извѣстныхъ художниковъ. Роскошное нѣмецкое изданіе, изъ котораго будутъ заимствованы иллюстраціи къ „ФАУСТУ“, стоитъ болѣе 100 рублей. Къ переводу Гетевской поэмы будутъ присоединены: портретъ творца „Фауста“, очеркъ его жизни и литературной дѣятельности, легенда о шарлатанѣ-чернокнижникѣ XVI вѣка, получившая подъ первымъ гениальнаго писателя глубокой смыслъ и мировое значеніе, и характеристика всѣхъ существующихъ поэтическихъ и драматическихъ обработокъ сказанія о Фаустѣ (Христофора Марло, Лессинга, Николая Ленау, Пушкина и другихъ).

Съ январьской книжки 1902 года начнется въ „Вѣстникѣ“ печатаніе съ особою пагинаціею второго и третьяго иллюстрированныхъ приложений.

ВТОРОЕ ИЛЛЮСТРИРОВАННОЕ ПРИЛОЖЕНІЕ

ПРИКЛЮЧЕНІЯ БАРОНА МЮНХГАУЗЕНА,

прославившагося красноречіемъ и доходившаго съ своимъ талантъ до виртуозности, появлялся полностью въ русскомъ переводѣ впервые. Копіи съ превосходныхъ иллюстрацій Гюстава Дорэ украсятъ текстъ произведенія, пользующагося за границею огромной популярностью.

ТРЕТЬЕ ИЛЛЮСТРИРОВАННОЕ ПРИЛОЖЕНІЕ

ЗНАМЕНИТЫЕ АКТЕРЫ И АКТРИСЫ

ВЪ ХАРАКТЕРИСТИКАХЪ, ВОСПОМИНАНІЯХЪ И АНЕКДОТАХЪ

познакомить читателей со множествомъ замѣчательныхъ сценическихъ дѣятелей какъ заграничныхъ, начиная съ XVII вѣка, такъ и русскихъ. Составленная на основаніи многочисленныхъ матеріаловъ и снабженная портретами, по возможности, всѣхъ театральныхъ знаменитостей, эта монографія явится первымъ въ своемъ родѣ опытомъ не только въ русской, но и въ иностранной литературѣ.

подписная цѣна на 1902 годъ остается прежняя:

безъ доставки 4 руб. 50 коп. | съ доставкою 5 руб.
и пересылки

Желающіе получить отдѣльное приложение „ФАУСТЪ“ въ изящномъ коленкоровомъ золотомъ тисненомъ переплетѣ приплатываютъ 50 к.

Гл. служащіе въ казенныхъ и частныхъ учрежденіяхъ пользуются разсрочкою за поручительствомъ и. казначеевъ и лицъ, заведующихъ подпискою.

ПОДПИСКА ПРИНИМАЕТСЯ: въ С.-ПЕТЕРБУРГѢ — въ Конторѣ Редакціи, ГОСТИНЫЙ ДВОРЪ, Зеркальная линія, № 63, магазинъ ПАНТЕЛѢЕВА (прот. Пажескаго Корп.), въ МОСКВѢ — въ Конторѣ Н. Н. ПЕЧКОВСКОЙ, Петровскія линіи, а гг. иногородніе благоволятъ адресоваться въ редакцію, СПБ., Верейская ул. д. № 16, собств.

За редактора — издатель Н. О. Пантелеевъ.